

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-377
(mr. R.J. Verschoof, voorzitter, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, drs. J.W. Janse, leden en
mr. R.A.F. Coenraad, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 21 april 2017
Ingesteld door : Consument
Tegen : Nationale-Nederlanden Levensverzekering Maatschappij N.V., gevestigd te Den Haag,
verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak : 29 mei 2019
Aard uitspraak : Bindend advies

Samenvatting

Pensioenverzekering. Echtscheiding. Boon Van Loon. Aan de orde is de vraag of Verzekeraar de tussen Consument en haar gewezen echtgenoot overeengekomen verdeling van de pensioen-aanspraken op een juiste wijze heeft berekend en geadministreerd. De Commissie stelt vast dat zij beiden de service-opgaven uit 1991 als vertrekpunt hebben genomen bij het opstellen van het convenant. Voor hen was er toen klaarblijkelijk geen aanleiding om aan de uitkomsten van de berekeningen van Verzekeraar te twijfelen. Verzekeraar heeft naar het oordeel van de Commissie terecht naar voren gebracht dat het tot in detail reconstrueren van de berekeningen uitermate lastig was door het verstrijken van de tijd. Dit had kunnen worden voorkomen indien Consument zich in een veel eerder stadium tot Verzekeraar had gewend. De Commissie heeft, op basis van de beschikbare documentatie en na een toelichting door Verzekeraar op de hoorzitting, geen reden om aan te nemen dat de aannames welke ten grondslag liggen aan de berekeningen onredelijk of onacceptabel zouden zijn. Vordering is afgewezen.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument ingediende klachtformulier van 21 april 2017;
- het verweer van Verzekeraar van 25 september 2017;
- de repliek van Consument van 6 november 2017;
- de dupliek van Verzekeraar van 21 juni 2018;
- de aanvullende repliek van Consument van 30 juli 2018.

De Commissie stelt vast dat partijen haar advies als bindend zullen aanvaarden.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op maandag 19 november 2018 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

Bij de beoordeling van de klacht gaat de Commissie uit van de volgende feiten.

2.1 Op [datum] 1991 is de echtscheiding tussen Consument en haar gewezen echtgenoot ingeschreven in het register van de burgerlijke stand.

2.2 Zij hebben een echtscheidingsconvenant gesloten op [datum] 1992.

2.3 Artikel 3 lid 3 van dit convenant luidt als volgt:

“Partijen verstaan dat de man pensioenrechten heeft opgebouwd bij Nationale Nederlanden alsmede bij [Naam bedrijf].

De vrouw heeft recht op het door de man bij beide instanties opgebouwde weduwenpensioen, opgebouwd tot aan de datum van ontbinding van het huwelijk. Voor de berekening van de pensioenaanspraken bij Nationale Nederlanden zal worden uitgegaan van de hieraan gehechte brief d.d. 11 januari 1991 van Nationale Nederlanden Levensverzekering Mij N.V.

Partijen komen overeen de in de brief vermelde verrekening ad f 2.297 door de vrouw aan de man achterwege te laten als zijnde in strijd met de redelijkheid en billijkheid.

Voor de berekening van de pensioenaanspraken bij [Naam bedrijf] zal worden uitgegaan van de hieraan gehechte brief d.d. 29 april 1991 van [Naam bedrijf].

Partijen komen overeen het aan de vrouw toekomende deel van het ouderdomspensioen te verrekenen naarmate de pensioentermijnen opeisbaar worden. Partijen komen voorts overeen dat het bedrag van de uitkering zal worden aangepast via koppeling aan de indexering welke voor de onderhavige pensioenaanspraken gebruikelijk is.”

2.4 De te verdelen pensioenaanspraken vloeien enerzijds voort uit een collectieve regeling op basis van een eindloonsysteem en anderzijds uit een vrijwillige individuele excedentregeling op basis van een kapitaalverzekering met winstdeling.

2.5 Verzekeraar heeft op 23 december 2016 en op 29 maart 2017 een geactualiseerd overzicht van deze pensioenaanspraken verstrekt. Consument twijfelt echter, mede door een alsnog doorgevoerde correctie en onduidelijkheden over de indexatie, over de hoogte van de bedragen en stelt de berekeningswijze van Verzekeraar ter discussie. Alhoewel partijen hierover uitvoerig met elkaar van gedachten wisselden, bereikten zij geen overeenstemming, waarna Consument zich tot Kifid heeft gewend.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering

- 3.1 Consument vordert dat Verzekeraar op een correcte wijze uitvoering geeft aan de verdeling van de aanspraken op ouderdoms- en bijzonder nabestaandenpensioen en schat het financieel nadeel op een bedrag van ruim € 16.000,-.

Grondslagen en argumenten daarvoor

- 3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Verzekeraar is toerekenbaar tekortgeschoten in de nakoming van zijn zorgplicht door bij de verdeling van de pensioenaanspraken in het kader van de echtscheiding de zogeheten “Boon Van Loon-formule” niet correct toe te passen en daarbij uit te gaan van onjuiste contante waarden. Voorts heeft Verzekeraar verzuimd het bijzonder nabestaandenpensioen uit hoofde van de excedentregeling af te splitsen en Consument duidelijkheid te verschaffen over de wijze waarop de indexering van deze aanspraken dient te worden toegepast.

Verweer Verzekeraar

- 3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

Consument heeft zich bij de eigen berekeningen van de aanspraken beperkt tot de grondslagen van de collectieve pensioenregeling. Verzekeraar heeft echter een onderscheid moeten maken tussen de collectieve en individuele regeling. Beide regelingen hebben namelijk verschillende voorwaarden en tarieven. De berekeningen uit 1991 zijn nogmaals gecontroleerd door de actuariële afdeling en correct bevonden. Met het verstrekken van de opgaven van 23 december 2016 en 29 maart 2017 is Consument op de hoogte van de geactualiseerde aanspraken op bijzonder nabestaandenpensioen. Het feit dat pas vele jaren na de echtscheiding is ontdekt dat de afsplitsing van het bijzonder nabestaandenpensioen uit hoofde van de kapitaalverzekering abusievelijk niet was verwerkt, betekent niet dat dit tot financieel nadeel voor Consument heeft geleid. Een en ander is door Verzekeraar alsnog tijdig aangepast in zijn administratie.

4. Beoordeling

- 4.1 Aan de orde is de vraag of Verzekeraar de tussen Consument en haar gewezen echtgenoot overeengekomen verdeling van de pensioenaanspraken op een juiste wijze heeft berekend en geadministreerd.
- 4.2 Op de hoorzitting heeft Verzekeraar de desbetreffende berekeningen nogmaals mondeling toegelicht en zoveel als mogelijk de gevolgde methodiek gereconstrueerd.

Verzekeraar heeft naar het oordeel van de Commissie overigens terecht naar voren gebracht dat deze reconstructie uitermate lastig was door het verstrijken van de tijd. De beide opgaven dateren namelijk uit 1991 en niet alle documentatie is meer te achterhalen. Dit had kunnen worden voorkomen indien Consument zich in een veel eerder stadium tot Verzekeraar had gewend.

- 4.3 De Commissie stelt vast dat Consument en haar gewezen echtgenoot indertijd de beide service-opgaven uit 1991 als vertrekpunt hebben genomen bij het opstellen van het echtscheidingsconvenant. Voor beiden was er toen klaarblijkelijk geen aanleiding om aan de uitkomsten van de berekeningen te twijfelen. Ook de Commissie heeft, op basis van de beschikbare documentatie, geen reden om aan te nemen dat de aannames welke ten grondslag lagen aan beide berekeningen onredelijk of onacceptabel zouden zijn.
- 4.4 Voorts merkt de Commissie op dat zij ook in de nadien door Verzekeraar geactualiseerde berekeningen ten aanzien van het bijzonder nabestaandenpensioen geen onregelmatigheden heeft gevonden. Consument stelt weliswaar dat de verhogingen voor de beide verzekeringen onderling verschillen, maar Verzekeraar heeft op de hoorzitting nogmaals benadrukt dat sprake is van een collectieve en individuele pensioenregeling met verschillende grondslagen en uitgangspunten. Zo behelst de ene regeling een indexering, terwijl de andere regeling die niet kent, maar wel een meeverzekerde vaste stijging van 3% per jaar omvat, ingaande vanaf het moment van pensionering. Het stond de voormalig werkgever vrij om de pensioenregelingen op deze wijze vorm te geven.
- 4.5 Het is weliswaar te betreuren dat het (niet) afsplitsen van de aanspraken van Consument op het bijzonder nabestaandenpensioen pas laat door Verzekeraar is ontdekt, maar deze omissie is tijdig hersteld. Er kan daarom niet van schade voor Consument worden gesproken, aangezien haar gewezen echtgenoot nog niet is overleden.
- 4.6 De slotsom is derhalve dat de vordering van Consument zal worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering van Consument af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.